

LBRIS

We know
books

Barbu Ștefănescu-Delavrancea

Neghinică

Ilustrații de Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

Neghinița

A fost odată o babă, bătrână, bătrână. Abia zărea de bătrână ce era. Și mânele îi umblau la ciorap, iar în gândul ei se ruga la Dumnezeu s-o dăruiască cu un copil, că n-avea decât pe unchiașul ei. Și unchiașul, ba la pădure, ba la arie, ba la târg, iar baba sta singură cuc, că toată ziulica i-ar fi țiuuit tăcerea în fundul urechilor dacă n-ar fi strănutat și n-ar fi tușit câteodată. Ba uneori, ca să-și mai ție de urât, tot ea vorbea și tot ea răspundea. Și râdea, ea de ea, ca și cum ar fi răs ea de altcineva, înșirând ochiurile pe cârlige.

„Ei, ei, ce n-ar plăti un flăcău la bătrânețele noastre!”

„Cât, de? cât?”

„Ihi, ihi, mult de tot!”

„Adică ce, nu te-ai mulțumi și c-o fată mare?”

„Ba ce să zic, bine ar fi și-o fată.”

„Da, dar la fată vrea zestre.”

„S-ar găsi, că eu și unchiașul avem ce ne trebuie și nu ne trebuie mult, trei coți de pânză albă și câte un coșciug; iar boii moșului, iar plugul moșului, iar casa moșului și a babei, toate ar fi ale fetei.”

„Bine, mătușă, bine, da' de unde și fată? Tu nu știi că copacii uscați nu mai dau de la rădăcină?”

Și bătrâna începu să râză și să ofteze: „hi, hi, hi, ooof, of!”

„Ei, toate se întorc, și apele se întorc de la Dumnezeu, numai tinerețile ba. Ce nu e la timp nu mai e niciodată. M-aș mulțumi și pe un prichindel de băiat.”

„Ba te-ai mulțumi și p-o codană. Tu să-nșiri și ea să deșire, tu să cerni și ea să risipească, tu să pui de mămăligă și ea să răstoarne căldarea pe foc.”

„Dacă e p-așa, m-aș mulțumi și p-un copil cât ghemul, numai s-auz în casă «mamă», că mult e pustiu când ușa se închide peste doi bătrâni.”

„Da' dacă ar fi mai mic?”

„Fie și mai mic.”

Și bătrâna începu să râză.

„Ce neroadă!”

